

Klachtlied

Uw gedachten stellen mij in,
En gij gedenkt niet meer die min,
En gij gedenkt niet meer die stonden,
Die u reeds lan ja zijn verslonden,
't is maar genoeg ik mij tot u begaf,
en ja voor u alleenig leef.

Als ik gedenk het akkoord,
Gedenk ik zoo menig schoone woord
Dat wij elkaar hadden gesproken,
Hand aan hand gesloten;
Dat gij uit liefde tot mij spraakt;
Maar als gij mij maar niet en verlaat.

Gij wist da'k u zoo teer beminde;
Maar nu zijt gij veranderd van zinnen.
Was die valschheid nooit opgekomen,
Uwe liefde was er mij nooit ontnomen.
Maar valsche woorden hier ook geloofd
Door u, beminde, en gij zijt er mij ontroofd.

Maar nu vraagt gij niet eens aan mij,
Waarom ik zoo treurig zei.
Al mijn hoop hebt gij mij ontnomen;
Tot het verdriet ben ik gekomen.
God weet of dat er ooit nog eenen dag
Ja, vroolijk voor mij wezen mag.

Wanneer ik zal gestorven zijn,
Dan kunt ge al op mijn grafplaats lezen:
Hier al onder die duistre graven,
Hier ligt mijn allertrouwste begraven,
Die gestorven is voor haren tijd
Uit ware liefde en minzaamheid.